គោលការណ៍ព្រះគម្ពីរនៃកសិកម្ម

BIBLICAL PRINCIPLES OF AGRICULTURE

មិនស្អប់ការនឿយហាត់
ឬការប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិត
ដែលព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតបានតែងតាំង។
សារ៉ាច ៧:១៥

វិធីបញ្ចុះថ្លៃអាហារ

ហាម រូប អាសអាភាស និង ឈុត ស្រើបស្រាល ក្នុង ភាពយន្ត ព្រោះ ការ កម្សាន្ត បែប នេះ នឹង នាំ ឲ្យ មាន ទុរ្ភិក្ស។ (តូប ៤:១៣)
ទុរ្ភិក្ស នឹង ធ្វើ ឲ្យ តម្លៃ អាហារ កើនឡើង យ៉ាង ខ្លាំង។ (ពង្សាវតារក្សត្រទី២ ៦:២៥)
កុំសម្រេចកាមដោយខ្លួនឯងព្រោះវានឹងធ្វើឱ្យអ្នកខ្ជិលច្រអូស។ (ប្រាជ្ញាសាឡូម៉ូន ៣:១៤, សុភាសិត ២៤:៣០-៣៤)
បង្កើតគោលនយោបាយ NO WORK NO EAT ។ (ថែស្សាឡូនីចទី២ ៣:១០)

បង្កើនធនធានធម្មជាតិជាអតិបរមា។ បែងចែកដីនៅតាមមាត់ទន្លេទាំងអស់សម្រាប់ធ្វើកសិកម្ម។ ធ្វើម៉ាស៊ីនបូមទឹក ឬអណ្តូងទឹកសម្រាប់គ្រប់គ្រួសារ ជាពិសេសសម្រាប់អ្នកដែលនៅ ឆ្ងាយ ពីទន្លេ។ (អេសាយ ៣២:២០)
ប្រមូលទឹកភ្លៀង។ (លេវីវិន័យ 26:3-5)
ពូជគោ។ (សុភាសិត ១៤:៤)

លើកកំពស់ភាពអស្ចារ្យ និងតម្លៃនៃកសិកម្ម។ (លិខិតរបស់អារីស្តា ៥:៩-១០,១៣)
លើក ទឹក ចិត្ត ពលរដ្ឋ ដាំ បាយ ហូប ផ្ទាល់ ខ្លួន។ (សុភាសិត 6:6-8, សុភាសិត 27:23-27)
ទីក្រុងនីមួយៗគួរតែអាចផ្គត់ផ្គង់អាហាររបស់ខ្លួនបាន។ (លោកុប្បត្តិ 41:48)

Pentateuch

ព្រះជាម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល ថា៖ «សូម ឲ្យ ផែនដី បង្កើត ស្មៅ ស្មៅ ដែល ផ្តល់ គ្រាប់ពូជ និង ដើម ឈើ ផ្តល់ ផ្លែ តាម ពូជ របស់ វា ដែល មាន ពូជ នៅ លើ ផែនដី ចុះ។ ផែនដី ក៏ បង្កើត ស្មៅ និង ស្មៅ ចេញ ពូជ តាម ពូជ របស់ វា ហើយ ដើម ឈើ ដែល មាន ផ្លែ មាន ពូជ តាម ពូជ របស់ វា ហើយ ព្រះ ទ្រង់ ទត ឃើញ ថា ល្អ។ ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា មើលចុះ អញបានផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវគ្រប់ពូជស្មៅដែលដុះនៅលើផែនដីទាំងមូល និងគ្រប់ដើមឈើ ដែលផ្លែនៃដើមឈើផ្តល់គ្រាប់ពូជ។ សម្រាប់អ្នកវានឹងក្លាយជាសាច់។ លោកុប្បត្តិ ១:១១ - ១២,២៩

ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា ចូរយើងបង្កើតមនុស្សតាមរូបរបស់យើង តាមរូបរាងរបស់យើង ហើយសូមឱ្យពួកវាមានអំណាចលើត្រីសមុទ្រ លើហ្វូងសត្វពាហនៈ លើសត្វពាហនៈ និងលើផែនដីទាំងមូល និងលើគ្រប់សត្វលូនវារនៅលើផែនដី។ ដូច្នេះ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សអោយដូចរូបព្រះអង្គ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សអោយដូចព្រះអង្គ។ បុរសនិងស្ត្រីបានបង្កើតពួកគេ។ ព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានពរដល់ពួកគេ ហើយព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា៖ «ចូរបង្កើតផល និងចម្រើនឡើង បង្កើតផែនដីឡើងវិញ ហើយគ្រប់គ្រងវាចុះ។ ហើយមានអំណាចលើត្រីសមុទ្រ និងលើបក្សីនៃអាកាស និងលើគ្រប់ភាវៈរស់ទាំងអស់ដែលផ្លាស់ទីនៅលើផែនដី។ លោកុប្បត្តិ ១:២៦ - ២៨

ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ បាន បង្កើត ដើម ឈើ ទាំង ប៉ុន្មាន ដែល គួរ ឲ្យ ចង់ មើល ហើយ ល្អ សម្រាប់ ជា អាហារ។ ដើម ជីវិត ក៏ នៅ កណ្ដាល សួន ហើយ ក៏ ជា ដើម ឈើ នៃ ចំណេះ ដឹង ល្អ និង អាក្រក់។ លោកុប្បត្តិ 2:9

ហើយ លោក អ័ដាម បាន មាន ប្រសាសន៍ ថា ដោយ សារ អ្នក បាន ស្ដាប់ តាម សំឡេង ប្រពន្ធ របស់ អ្នក ហើយ បាន ស៊ី ដើម ឈើ ដែល ខ្ញុំ បាន បង្គាប់ អ្នក ថា ៖ «កុំ ឲ្យ អ្នក បរិភោគ វា ឡើយ។ អ្នករាល់គ្នាត្រូវបរិភោគដោយសោកសៅពេញមួយជីវិត។ បន្លា ក៏ នឹង ចេញ ម

ក រក អ្នក ដែរ។ ត្រូវ បរិភោគ ស្មៅ ក្នុង ចម្ការ។ អ្នក ត្រូវ ញ៉ាំ នំប៉័ង ដោយ ញើស មុខ រហូត ដល់ អ្នក ត្រឡប់ មក ដី វិញ។ អ្នក បាន យក ចេញ ពី វា ហើយ ព្រោះ អ្នក ជា ធូលី ដី ហើយ អ្នក នឹង ត្រឡប់ ទៅ ជា ធូលី វិញ។ លោកុប្បត្តិ ៣:១៧ - ១៩

ហេតុ នេះ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ បាន ចាត់ គាត់ ចេញ ពី សួន អេដែន ដើម្បី ទៅ ភ្ជួរ ដី ពី កន្លែង ដែល គាត់ ត្រូវ បាន គេ យក។ លោកុប្បត្តិ 3:23

អ៊ីសាក បាន សាប ព្រោះ នៅ ក្នុង ស្រុក នោះ ហើយ ទទួល បាន មួយ រយ ដង ក្នុង ឆ្នាំ នោះ ព្រះអម្ចាស់ ក៏ ប្រទាន ពរ ដល់ គាត់។ លោកុប្បត្តិ 26:12

ឥឡូវ នេះ សូម ឲ្យ ផារ៉ោន មើល បុរស ម្នាក់ ដែល មាន ប្រាជ្ញា ហើយ មាន ប្រាជ្ញា ហើយ តាំង គាត់ ឲ្យ ត្រួត លើ ទឹក ដី អេស៊ីប។ សូម ឲ្យ ផារ៉ោន ធ្វើ ដូច្នេះ ហើយ ឲ្យ គាត់ តាំង អ្នក ត្រួតត្រា លើ ដែនដី ហើយ កាន់កាប់ ផ្នែក ទី ប្រាំ នៃ ស្រុក អេស៊ីប ក្នុង រយៈ ពេល ប្រាំពីរ ឆ្នាំ ដ៏ ច្រើន សន្ធឹក សន្ធាប់។ ហើយ ត្រូវ ឲ្យ ពួក គេ ប្រមូល ស្បៀង អាហារ នៃ ឆ្នាំ ល្អ ទាំង ប៉ុន្មាន ដែល មក ដល់ ហើយ ដាក់ ស្រូវ នៅ ក្រោម កណ្ដាប់ ដៃ របស់ ផារ៉ោន ហើយ ទុក ឲ្យ ពួក គេ ទុក ស្បៀង នៅ តាម ក្រុង នានា។ អាហារនោះនឹងត្រូវស្តុកទុកនៅស្រុកអេស៊ីប ប្រឆាំងនឹងទុរ្ភិក្សប្រាំពីរឆ្នាំ។ ដើម្បី កុំ ឲ្យ ស្រុក នេះ វិនាស ដោយសារ ទុរ្ភិក្ស។ លោកុប្បត្តិ 41:33-36

លោក ប្រមូល អាហារ ទាំង អស់ ក្នុង រយៈ ពេល ប្រាំពីរ ឆ្នាំ ដែល នៅ ក្នុង ស្រុក អេស៊ីប មក តម្កល់ នៅ តាម ក្រុង នានា។ លោកុប្បត្តិ 41:48

គ្រា ប្រាំពីរ ឆ្នាំ នៃ ការ ក្រៀម ក្រំ ក៏ ចាប់ ផ្ដើម មក ដល់ ដូច លោក យ៉ូសែប បាន មាន ប្រសាសន៍ ដែរ ហើយ ការ ក្រៀម ក្រំ នៅ គ្រប់ ស្រុក ទាំង អស់។ ប៉ុន្តែ នៅ ស្រុក អេស៊ីប ទាំង មូល មាន នំប៉័ង។ ពេល ស្រុក អេស៊ីប ទាំង មូល ស្រេក ឃ្លាន ប្រជាជន ស្រែក អង្វរ ស្ដេច ផារ៉ោន សុំ អាហារ។ ព្រះចៅ ផារ៉ោន មាន រាជឱង្ការ ទៅ ជន ជាតិ អេស៊ីប ទាំង អស់ ថា៖ «ចូរ ទៅ ឯ យ៉ូសែប! អ្វីដែលគាត់និយាយទៅកាន់អ្នក ចូរធ្វើ។ លោកុប្បត្តិ 41:54-55

លោក យ៉ូសែប បាន ចិញ្ចឹម ឪពុក និង បង ប្អូន និង ក្រុម គ្រួសារ របស់ ឪពុក គាត់ ទាំង អស់ ជា មួយ នឹង អាហារ តាម ក្រុម គ្រួសារ។ នៅ លើ ផែនដី ទាំង មូល គ្មាន នំប៉័ង ទេ។ ដ្បិត ទុរ្ភិក្ស បាន កើត ទុក្ខ យ៉ាង ខ្លាំង ធ្វើ ឲ្យ ស្រុក អេស៊ីប និង ស្រុក កាណាន ទាំង មូល ដួល សន្លប់ ដោយ សារ ទុរ្ភិក្ស។ លោក យ៉ូសែប ប្រមូល ប្រាក់ ទាំង ប៉ុន្មាន ដែល រក ឃើញ នៅ ស្រុក អេស៊ីប និង ស្រុក កាណាន សម្រាប់ ទិញ ពោត ហើយ លោក យ៉ូសែប ក៏ យក ប្រាក់ នោះ ចូល ក្នុង ដំណាក់ របស់ ផារ៉ោន។ ពេល ប្រាក់ បាន បរាជ័យ នៅ ស្រុក អេស៊ីប និង នៅ ស្រុក កាណាន ជន ជាតិ អេស៊ីប ទាំង អស់ បាន មក រក យ៉ូសែប ហើយ ពោល ថា៖ «សូម ប្រទាន អាហារ ដល់ យើង ខ្ញុំ ចុះ ហេតុ អ្វី បាន ជា យើង ត្រូវ ស្លាប់ នៅ ចំពោះ មុខ ទ្រង់? សម្រាប់ប្រាក់បរាជ័យ។ យ៉ូសែប មាន ប្រសាសន៍ ថា៖ «សូម ឲ្យ គោ របស់ អ្នក! ហើយ ខ្ញុំ នឹង ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា ជា មួយ ហ្វូង គោ របស់ អ្នក រាល់ គ្នា ប្រសិន បើ លុយ មិន បាន សម្រេច។ គេ នាំ ហ្វូង សត្វ មក ឲ្យ យ៉ូសែប ហើយ យ៉ូសែប ក៏ ឲ្យ នំប៉័ង ជា ថ្នូរ នឹង សេះ ហ្វូង គោ ហ្វូង គោ និង លា ហើយ លោក ក៏ ឲ្យ អាហារ ដល់ ពួក គេ ជា មួយ នឹង អាហារ សម្រាប់ គោ ទាំង អស់ ក្នុង ឆ្នាំ នោះ។ លុះ ឆ្នាំ នោះ ចប់

គេ មក រក គាត់ ឆ្នាំ ទី ២ ហើយ និយាយ ទៅ គាត់ ថា យើង ខ្ញុំ មិន លាក់ ពី លោក ម្ចាស់ ទេ តើ ប្រាក់ របស់ យើង ត្រូវ ចំណាយ យ៉ាង ណា? ម្ចាស់របស់ខ្ញុំក៏មានហ្វូងគោរបស់យើងដែរ ។ មិន គួរ ទុក ឲ្យ នៅ ចំពោះ ព្រះភក្ត្រ លោក ម្ចាស់ ឡើយ គឺ មាន តែ រូបកាយ និង ស្រុក របស់ យើង ប៉ុណ្ណោះ តើ ហេតុ អ្វី បាន ជា យើង ខ្ញុំ ត្រូវ ស្លាប់ នៅ ចំពោះ មុខ លោក ទាំង យើង ខ្ញុំ និង ស្រុក របស់ យើង? សូម ទិញ ដី របស់ យើង និង ដី របស់ យើង សម្រាប់ ធ្វើ ជា អាហារ នោះ យើង និង ដី របស់ យើង នឹង ធ្វើ ជា អ្នក បម្រើ របស់ ព្រះចៅ ផារ៉ោន ហើយ ប្រទាន ពូជ ស្រូវ មក យើង ដើម្បី ឲ្យ យើង មាន ជីវិត មិន ស្លាប់ ឡើយ ដើម្បី កុំ ឲ្យ ដី នេះ ត្រូវ គេ ចោល ស្ងាត់។ យ៉ូសែប បាន ទិញ ទឹក ដី អេស៊ីប ទាំង មូល ថ្វាយ ស្តេច ផារ៉ោន។ ជន ជាតិ អេស៊ីប បាន លក់ ដី ស្រែ របស់ ខ្លួន គ្រប់ៗ គ្នា ពី ព្រោះ ទុរ្ភិក្ស បាន ឈ្នះ ពួក គេ ដូច្នេះ ស្រុក នេះ បាន ក្លាយ ទៅ ជា របស់ ផារ៉ោន។ រីឯ ប្រជាជន លោក បាន ដក ពួក គេ ចេញ ទៅ ក្រុង នានា ពី ចុង ព្រំប្រទល់ ស្រុក អេស៊ីប រហូត ដល់ ចុង ម្ខាង ទៀត។ លោកុប្បត្តិ 47:12-21

លោក យ៉ូសែប មាន ប្រសាសន៍ ទៅ កាន់ ប្រជាជន ថា៖ «ថ្ងៃ នេះ យើង បាន ទិញ អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ និង ដី របស់ អ្នក សម្រាប់ ព្រះចៅ ផារ៉ោន។ ហើយ វា នឹង កើត ឡើង នៅ ក្នុង ការ កើន ឡើង នោះ អ្នក ត្រូវ ប្រគល់ ចំណែក ទី ប្រាំ ដល់ ព្រះចៅ ផារ៉ោន ហើយ ចំណែក បួន នឹង ក្លាយ ជា កម្មសិទ្ធិ របស់ អ្នក សម្រាប់ ពូជ នៃ ស្រែ និង អាហារ របស់ អ្នក និង សម្រាប់ គ្រួសារ របស់ អ្នក និង សម្រាប់ អាហារ សម្រាប់ កូន តូច របស់ អ្នក។ លោកុប្បត្តិ 47:23-24

ហើយ ប្រាំមួយ ឆ្នាំ ទៀត អ្នក នឹង សាប ព្រោះ ដី របស់ អ្នក ហើយ នឹង ប្រមូល ផល នៅ ទី នោះ ប៉ុន្តែ ឆ្នាំ ទី ប្រាំពីរ អ្នក ត្រូវ ទុក ឱ្យ វា នៅ ស្ងៀម ហើយ នៅ ស្ងៀម។ ដើម្បី ឲ្យ ប្រជាជន អ្នក ក្រ បាន បរិភោគ ហើយ អ្វី ដែល គេ ទុក ឲ្យ សត្វ នៅ តាម ស្រែ បរិភោគ។ អ្នក ត្រូវ ចាត់ចែង ចម្ការ ទំពាំងបាយជូរ និង ចម្ការ អូលីវ របស់ អ្នក យ៉ាង ដូច គ្នា។ និក្ខមនំ ២៣:១០-១១

អ្នក រាល់ គ្នា នឹង គោរព បំរើ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក ហើយ ព្រះអង្គ នឹង ប្រទាន ពរ ដល់ អាហារ និង ទឹក របស់ អ្នក។ យើង នឹង ដក ជំងឺ ចេញ ពី កណ្តាល អ្នក។ និក្ខមនំ ២៣:២៥

ពេល អ្នក ច្រូត កាត់ ដី របស់ អ្នក អ្នក រាល់ គ្នា មិន ត្រូវ ច្រូត កាត់ ជ្រុង ស្រែ របស់ អ្នក ឡើយ ហើយ ក៏ មិន ត្រូវ ប្រមូល ផល ដែល អ្នក ច្រូត កាត់ ដែរ។ អ្នកមិនត្រូវប្រមូលផល ចំការទំពាំងបាយជូររបស់អ្នកទេ ហើយអ្នកក៏មិនត្រូវប្រមូលផលទំពាំងបាយជូរគ្រប់ៗគ្នាពីចំការរបស់អ្នកដែរ។ អ្នក ត្រូវ ទុក ពួក គេ ទុក អោយ ជន ក្រីក្រ និង ជន បរទេស យើង ជា ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក។ លេវីវិន័យ ១៩:៩ - ១០

អ្នក រាល់ គ្នា នឹង កាន់ តាម ច្បាប់ របស់ ខ្ញុំ។ កុំ ឲ្យ សត្វ ពាហនៈ របស់ អ្នក មាន ប្រភេទ ចម្រុះ ឡើយ កុំ ឲ្យ សាប ព្រោះ ក្នុង ស្រែ របស់ អ្នក ដោយ គ្រាប់ លាយ ឡើយ ហើយ សម្លៀកបំពាក់ ដែល លាយ ដោយ ក្រណាត់ ទេសឯក និង រោម ចៀម ក៏ មិន ត្រូវ ធ្លាក់ មក លើ អ្នក ដែរ។ លេវីវិន័យ 19:19

ពេល ណា អ្នក រាល់ គ្នា ចូល មក ក្នុង ស្រុក ហើយ ដាំ ដើម ឈើ គ្រប់ មុខ ទុក ជា អាហារ នោះ អ្នក រាល់ គ្នា ត្រូវ រាប់ ផ្លែ ឈើ នោះ ថា ជា អ្នក មិន កាត់ ស្បែក ឡើយ។ លេវីវិន័យ 19:23

ពេល ច្រូតកាត់ ដី របស់ អ្នក អ្នក រាល់ គ្នា មិន ត្រូវ បោស សម្អាត ជ្រុង ស្រែ របស់ អ្នក ឡើយ ពេល អ្នក ច្រូត កាត់ ហើយ ក៏ មិន ត្រូវ ប្រមូល ច្រូត ស្រូវ របស់ អ្នក ដែរ ត្រូវ ទុក អោយ ជន ក្រីក្រ និង ជន បរទេស ថា៖ យើង ជា ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក។ លេវីវិន័យ ២៣:២២

អ្នក ត្រូវ សាប ព្រោះ ចម្ការ របស់ អ្នក ប្រាំ មួយ ឆ្នាំ ហើយ ប្រាំ មួយ ឆ្នាំ ទៀត អ្នក ត្រូវ កាត់ ចម្ការ របស់ អ្នក ហើយ ប្រមូល ផល។ ប៉ុន្តែ នៅ ឆ្នាំ ទី ប្រាំពីរ នឹង ជា ថ្ងៃ សប្ប័ទ នៃ ការ ឈប់ សម្រាក នៅ ក្នុង ស្រុក គឺ ជា ថ្ងៃ សប្ប័ទ សម្រាប់ ព្រះយេហូវ៉ា។ លេវីវិន័យ ២៥:៣-៤

ឆ្នាំ ទី ហាសិប នឹង កើត មាន ដល់ អ្នក អ្នក រាល់ គ្នា មិន ត្រូវ សាប ព្រោះ មិន ច្រូត កាត់ ដើម ទំពាំងបាយជូរ ដែល ដុះ ដោយ ខ្លួន ឯង ឬ ប្រមូល ទំពាំងបាយជូរ ក្នុង ដើម ទំពាំងបាយជូរ របស់ អ្នក ដោយ មិន ស្លៀក ពាក់ ឡើយ។ ព្រោះវាជាបុណ្យអុំទូក។ វា នឹង បាន វិសុទ្ធ ដល់ អ្នក រាល់ គ្នា អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ស៊ុី ផល ពី ស្រែ។ លេវីវិន័យ ២៥:១១-១២

ដូច្នេះ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ធ្វើ តាម ច្បាប់ របស់ យើង ហើយ កាន់ តាម ការ វិនិច្ឆ័យ របស់ យើង ហើយ ធ្វើ តាម។ ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង រស់ នៅ ក្នុង ស្រុក ដោយ សុវត្ថិភាព។ ដី នោះ នឹង ផ្តល់ ផល ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ស៊ី អាហារ របស់ អ្នក ហើយ រស់ នៅ ដោយ សុវត្ថិភាព។ ហើយ បើ អ្នក រាល់ គ្នា ឆ្លើយ ថា តើ យើង នឹង ទទួល ទាន អ្វី នៅ ឆ្នាំ ទី ប្រាំពីរ? មើល ចុះ យើង នឹង មិន សាប ព្រោះ ឬ ប្រមូល ផល របស់ យើង ឡើយ នោះ យើង នឹង បង្គាប់ ឲ្យ ពរ ដល់ អ្នក នៅ ឆ្នាំ ទី ប្រាំមួយ ហើយ វា នឹង បង្កើត ផល ក្នុង រយៈ ពេល បី ឆ្នាំ។ អ្នករាល់គ្នាត្រូវសាបព្រោះនៅឆ្នាំទីប្រាំបី ហើយបរិភោគផ្លែចាស់រហូតដល់ឆ្នាំទីប្រាំបួន។ ដរាបណាផ្លែឈើរបស់នាងចូលមក អ្នករាល់គ្នាត្រូវបរិភោគពីហាងចាស់។ លេវីវិន័យ ២៥:១៨ - ២២

ប្រសិន បើ អ្នក រាល់ គ្នា ប្រព្រឹត្ត តាម ច្បាប់ របស់ យើង ហើយ កាន់ តាម បញ្ញត្តិ របស់ យើង ហើយ ប្រតិបត្តិ តាម។ ពេល នោះ យើង នឹង ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា មាន ភ្លៀង ធ្លាក់ ក្នុង រដូវ កាល នោះ ដី នឹង ផ្តល់ ផល ឲ្យ នាង កើន ឡើង ហើយ ដើម ឈើ នៅ តាម ចម្ការ នឹង ផ្តល់ ផល ផ្លែ។ បោច ស្រូវ របស់ អ្នក នឹង ឈាន ដល់ ចំការ ហើយ ផល ទំពាំង បាយ ជូរ នឹង ដល់ ពេល សាប ព្រោះ ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង បរិភោគ អាហារ របស់ អ្នក ឲ្យ ឆ្អែត ហើយ រស់ នៅ ក្នុង ស្រុក ដោយ សុវត្ថិភាព។ លេវីវិន័យ ២៦:៣ - ៥

ដី ទាំង អស់ មួយ ភាគ ដប់ មិន ថា ពូជ ដី ឬ ផល នៃ ដើម ឈើ នោះ ទេ គឺ ជា របស់ ព្រះ យេហូវ៉ា។ លេវីវិន័យ ២៧:៣០

ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក នាំ អ្នក ទៅ ក្នុង ស្រុក ដ៏ ល្អ ជា ស្រុក នៃ ជ្រលង ទឹក មាន ប្រភព ទឹក និង ជម្រៅ ដែល ហូរ ចេញ ពី ជ្រលង ភ្នំ និង ភ្នំ។ ដីស្រូវសាលី ស្រូវបាឡេ ចំ

ការទំពាំងបាយជូរ ដើមឧទុម្ពរ និងផ្លែទទឹម។ ទឹកដីនៃប្រេងអូលីវ និងទឹកឃ្មុំ។ ស្រុក ដែល អ្នក ត្រូវ បរិភោគ នំប៉័ង ដោយ មិន ខ្វះ អ្នក មិន ត្រូវ ខ្វះ អ្វី នៅ ក្នុង នោះ ឡើយ។ ជា ទឹកដី ដែល ថ្ម ជា ដែក ហើយ អ្នក អាច ជីក លង្ហិន ចេញ ពី ភ្នំ របស់ គេ។ ពេល អ្នក បាន ស៊ី ឆ្អែត ហើយ នោះ អ្នក ត្រូវ លើក តម្កើង ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក ឲ្យ បាន ទឹក ដី ដ៏ ល្អ ដែល ព្រះអង្គ បាន ប្រទាន ឲ្យ។ ចោទិយកថា ៨:៧ - ១០

ហើយ ហេតុការណ៍ នឹង កើត ឡើង ប្រសិន បើ អ្នក ស្តាប់ ដោយ ឧស្សាហ៍ នឹង បញ្ញត្តិ របស់ ខ្ញុំ ដែល ខ្ញុំ បង្គាប់ អ្នក នៅ ថ្ងៃ នេះ ឲ្យ ស្រឡាញ់ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក ហើយ បម្រើ ព្រះអង្គ អស់ ពី ចិត្ត និង អស់ ពី ព្រលឹង របស់ អ្នក នោះ យើង នឹង ផ្តល់ ទឹក ភ្លៀង លើ ទឹកដី របស់ អ្នក នៅ រដូវ កាល កំណត់ គឺ ភ្លៀង ដំបូង និង ភ្លៀង ចុង ក្រោយ ដើម្បី ឲ្យ អ្នក ប្រមូល ក្នុង ពោត និង ស្រា និង ប្រេង របស់ អ្នក។ យើង នឹង ចាត់ ស្មៅ នៅ វាល ស្រែ របស់ អ្នក អោយ ហ្វូង សត្វ របស់ អ្នក ដើម្បី អោយ អ្នក បាន ស៊ី ឆ្អែត។ ចោទិយកថា ១១:១៣-១៥

អ្នក ត្រូវ យក ផល មួយ ភាគ ដប់ នៃ ពូជ របស់ អ្នក យ៉ាង ពិត ប្រាកដ ដើម្បី ឲ្យ ស្រែ ចម្ការ កើត មាន ពី មួយ ឆ្នាំ ទៅ មួយ ឆ្នាំ។ ចោទិយកថា ១៤:២២

កុំ សាបព្រោះ ចម្ការ ទំពាំងបាយជូរ របស់ អ្នក ដោយ គ្រាប់ ចម្រុះ ឡើយ ក្រែង លោ ផល នៃ ពូជ របស់ អ្នក ដែល អ្នក បាន សាបព្រោះ និង ផល នៃ ចម្ការ របស់ អ្នក ត្រូវ សៅហ្មង។ ចោទិយកថា ២២:៩

ពេល អ្នក កាប់ ច្រូត ស្រូវ ក្នុង ស្រែ ហើយ ភ្លេច កួរ នៅ ស្រែ អ្នក មិន ត្រូវ ទៅ យក ទៀត ឡើយ ទុក សម្រាប់ ជន បរទេស អ្នក គ្មាន ឪពុក និង ស្ត្រី មេម៉ាយ ដើម្បី ឲ្យ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក ប្រទាន ពរ ដល់ អ្នក ក្នុង គ្រប់ កិច្ចការ ដែល អ្នក ធ្វើ។ ចោទិយកថា ២៤:១៩

ហើយ ហេតុការណ៍ នឹង កើត ឡើង ប្រសិន បើ អ្នក ស្តាប់ ដោយ ឧស្សាហ៍ ស្តាប់ តាម ព្រះ សូរសៀង នៃ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក ដើម្បី កាន់ តាម និង ប្រតិបត្តិ តាម ព្រះ បញ្ញត្តិ ទាំង ប៉ុន្មាន របស់ ព្រះអង្គ ដែល ខ្ញុំ បង្គាប់ អ្នក នៅ ថ្ងៃ នេះ នោះ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ អ្នក នឹង តាំង អ្នក ឲ្យ ខ្ពស់ ជាង ប្រជាជាតិ ទាំង អស់ នៅ លើ ផែនដី។ អ្នក នឹង មាន ពរ ហើយ នៅ ក្នុង ទីក្រុង ហើយ អ្នក នឹង មាន ពរ នៅ ក្នុង វាល។ សូម ពរ ហើយ ផល នៃ រូប កាយ របស់ អ្នក និង ផល នៃ ដី របស់ អ្នក និង ផល នៃ ហ្វូង សត្វ របស់ អ្នក ការ កើន ឡើង នៃ សត្វ គោ របស់ អ្នក និង ហ្វូង ចៀម របស់ អ្នក។ កន្ត្រក និង របស់ អ្នក នឹង មាន សុភមង្គល។ ចោទិយកថា ២៨:១-៥

ព្រះអម្ចាស់ នឹង ធ្វើ ឲ្យ អ្នក មាន ទ្រព្យ សម្បត្តិ បរិបូរណ៍ ក្នុង ផល នៃ រូប កាយ និង ផល នៃ ហ្វូង សត្វ និង ផល នៃ ដី របស់ អ្នក ក្នុង ស្រុក ដែល ព្រះអម្ចាស់ បាន ស្បថ នឹង បុព្វបុរស របស់ អ្នក ថា នឹង ប្រទាន ឲ្យ អ្នក។ ព្រះអម្ចាស់ នឹង បើក ឲ្យ អ្នក នូវ ទ្រព្យ សម្បត្តិ ដ៏ ល្អ របស់ ព្រះអង្គ គឺ ផ្ទៃ មេឃ ដើម្បី ផ្តល់ ភ្លៀង ដល់ ទឹក ដី របស់ អ្នក ក្នុង រដូវ កាល របស់ ព្រះអង្គ ហើយ ប្រទាន ពរ ដល់ កិច្ចការ ទាំង អស់ ដែល មាន ព្រះហស្ត រ

បស់ អ្នក ហើយ អ្នក នឹង ខ្ចី ដល់ ប្រជាជាតិ ជា ច្រើន ហើយ អ្នក មិន ត្រូវ ខ្ចី ឡើយ។ ចោទិយកថា ២៨:១១-១២

ប្រវត្តិសាស្ត្រ

ដូច្នេះ ចូរ ឯង ព្រម ទាំង កូន ប្រុស ព្រម ទាំង អ្នក បម្រើ របស់ ឯង ទៅ ភ្ជួរ រាស់ ដី ឲ្យ គាត់ ហើយ ត្រូវ យក ផ្លែ មក ឲ្យ កូន ម្ចាស់ ឯង មាន អាហារ បរិភោគ ប៉ុន្តែ មេភីបូសែត ជា កូន ម្ចាស់ ឯង នឹង ស៊ី នំប៉័ង នៅ តុ អញ ជានិច្ច។ ឥឡូវ នេះ ស៊ីបា មាន កូន ប្រុស ដប់ប្រាំ នាក់ និង អ្នក បម្រើ ម្ភៃ នាក់។ ២សាំយូអែល ៩:១០

ពេល នោះ មាន ទុរ្ភិក្ស យ៉ាង ខ្លាំង នៅ ស្រុក សាម៉ារី គេ បាន ឡោមព័ទ្ធ វា រហូត ដល់ ក្បាល លា ត្រូវ បាន គេ លក់ អស់ ប្រាក់ បួន ដប់ ដុំ និង មួយ ចំណែក ទី បួន នៃ លាមក សត្វ ព្រាប សម្រាប់ ប្រាក់ ប្រាំ ដុំ។ ២ ពង្សាវតារក្សត្រ ៦:២៥

ម្យ៉ាង ទៀត លោក បាន បង្គាប់ ប្រជាជន ដែល រស់ នៅ ក្នុង ក្រុង យេរូសាឡិម ឲ្យ ចែក ចំណែក របស់ បូជាចារ្យ និង ក្រុម លេវី ដើម្បី ឲ្យ ពួក គេ ទទួល បាន ការ លើក ទឹក ចិត្ត តាម ក្រឹត្យវិន័យ របស់ ព្រះអម្ចាស់។ លុះ មាន បញ្ញត្ត មក ដល់ ហើយ នោះ ពួក កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល ក៏ នាំ យក ផល ដំបូង នៃ ពោត ស្រា ប្រេង ទឹកឃ្មុំ និង ផល ដំណាំ មក ជា បរិបូរ។ ហើយមួយភាគដប់នៃអ្វីៗទាំងអស់បាននាំមកយ៉ាងបរិបូរណ៍។ រីឯ កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល និង ជនជាតិ យូដា ដែល រស់ នៅ ក្នុង ក្រុង នានា ក្នុង ស្រុក យូដា គេ ក៏ នាំ គោ និង ចៀម មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ មក ថ្វាយ ថ្វាយ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះ របស់ ពួក គេ ហើយ ដាក់ ក្នុង គំនរ។ របាក្សត្រទី២ ៣១:៤-៦

ហើយ ត្រូវ នាំ ផល ដំបូង នៃ ដី របស់ យើង និង ផល ដំបូង នៃ ផ្លែ ឈើ ទាំង អស់ ពី មួយ ឆ្នាំ ទៅ មួយ ឆ្នាំ ទៅ ថ្វាយ ព្រះដំណាក់ របស់ ព្រះអម្ចាស់ ព្រម ទាំង កូន ប្រុស ច្បង របស់ យើង និង ហ្វូង សត្វ របស់ យើង ដូច មាន ចែង ទុក ក្នុង ច្បាប់ ហើយ កូន ច្បង នៃ ហ្វូង សត្វ និង ហ្វូង ចៀម របស់ យើង ត្រូវ នាំ ទៅ ឯ ព្រះដំណាក់ នៃ ព្រះ នៃ យើង ថ្វាយ ដល់ ពួក បូជាចារ្យ នៃ ព្រះ នៃ អ្នក បម្រើ របស់ យើង។ តង្វាយរបស់យើង និងផ្លែឈើពីដើមឈើគ្រប់ប្រភេទ ស្រា និងប្រេង ជូនបូជាចារ្យ ទៅបន្ទប់នៃព្រះដំណាក់នៃព្រះរបស់យើង។ ហើយ មួយភាគ ដប់ នៃ ដី របស់ យើង ដល់ ពួក លេវី ដើម្បី ឲ្យ ពួក លេវី ដូចគ្នា នឹង បាន មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ នៅ ក្នុង ទីក្រុង ទាំង អស់ នៃ ការ ភ្ជួរ រាស់ របស់ យើង។ បូជាចារ្យ ជា កូន របស់ អើរ៉ុន នឹង នៅ ជា មួយ នឹង ពួក លេវី នៅ ពេល ដែល ពួក លេវី យក មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ ហើយ ពួក លេវី នឹង យក ដង្វាយ មួយ ភាគ ក្នុង ដប់ មក ថ្វាយ ដល់ ព្រះដំណាក់ នៃ ព្រះ នៃ យើង ដល់ បន្ទប់ ក្នុង ឃ្លាំង ទ្រព្យ សម្បត្តិ។ កូន ចៅ អ៊ីស្រាអែល និង កូន ចៅ លេវី ត្រូវ យក តង្វាយ ពោត ស្រា ទំពាំងបាយជូរ ថ្មី និង ប្រេង មក បន្ទប់ ឯ កន្លែង ដែល មាន គ្រឿង សក្ការៈ និង ពួក បូជាចារ្យ ដែល ធ្វើ ការ អ្នក យាម ទ្វារ និង អ្នក ចម្រៀង ហើយ យើង ខ្ញុំ មិន បោះបង់ ព្រះដំណាក់ នៃ ព្រះ នៃ យើង ឡើយ។ នេហេមា ១០:៣៥ - ៣៩

កំណាព្យ

ខ្ញុំ ចង់ ស្វែង រក ព្រះ ហើយ ខ្ញុំ នឹង ធ្វើ ចំពោះ ព្រះ ចំពោះ បុព្វហេតុ របស់ ខ្ញុំ: ដែល ធ្វើ ការ អស្ចារ្យ និង មិន អាច ស្វែង រក បាន; អ្វី ដែល អស្ចារ្យ ឥត គណនា៖ អ្នក ដែល ផ្តល់ ភ្លៀង មក លើ ផែនដី ហើយ បញ្ជូន ទឹក មក លើ វាល ស្រែ៖ យ៉ូប ៥:៨-១០

អ្នក បាន តាំង គាត់ ឲ្យ មាន អំណាច លើ កិច្ចការ នៃ ដៃ របស់ អ្នក។ អ្នកបានដាក់អ្វីៗទាំងអស់នៅក្រោមជើងរបស់គាត់៖ ចៀម និងគោទាំងអស់ មែនហើយ និងសត្វនៅវាល។ សត្វ ហើរ លើ អាកាស ត្រី សមុទ្រ និង អ្វី ៗ ដែល ឆ្លង កាត់ ផ្លូវ សមុទ្រ។ ឱ ព្រះអម្ចាស់ ជា ព្រះអម្ចាស់ នៃ យើង អើយ ព្រះនាម របស់ ព្រះអង្គ ប្រសើរ លើស លប់ នៅ លើ ផែនដី ទាំង មូល! ទំនុកតម្កើង ៨:៦ - ៩

ព្រះអង្គ ធ្វើ ឲ្យ ស្មៅ ដុះ សម្រាប់ ហ្វូង សត្វ និង ស្មៅ សម្រាប់ បម្រើ មនុស្ស ដើម្បី ឲ្យ វា ចេញ ពី ផែនដី។ រីឯ ស្រា ទំពាំងបាយជូរ ដែល ធ្វើ ឲ្យ ចិត្ត មនុស្ស រីករាយ និង ប្រេង ធ្វើ ឲ្យ មុខ ភ្លឺ ថ្លា និង ជា អាហារ ដែល ពង្រឹង ចិត្ត មនុស្ស។ ទំនុកតម្កើង 104:14-15

ទ្រង់ ប្រែ វាល រហោស្ថាន ឲ្យ ទៅ ជា ទឹក ដែល នៅ ស្ងៀម ហើយ ដី ស្ងួត ទៅ ជា ប្រភព ទឹក នៅទីនោះ ព្រះអង្គធ្វើអោយមនុស្សស្រេកឃ្លានស្នាក់នៅ ដើម្បីអោយគេរៀបចំទីក្រុងមួយសំរាប់រស់នៅ។ ហើយ សាប ព្រោះ ស្រែ ហើយ ដាំ ចំការ ទំពាំងបាយជូរ ដែល អាច បង្កើត ផល បាន ច្រើន។ ទ្រង់ ក៏ ប្រទាន ពរ ដល់ ពួក គេ ដែរ ធ្វើ ឲ្យ ពួក គេ មាន ចំនួន ច្រើន ឡើង។ ហើយ មិន ឲ្យ ហ្វូង សត្វ របស់ ពួក គេ ថយ ចុះ ឡើយ។ ទំនុកតម្កើង 107:35-38

ទៅស្រមោច អ្នកខ្ជិល ចូរ ពិចារណា អំពី មាគ៌ា របស់ នាង ហើយ ត្រូវ ឈ្លាស វៃ ថា អ្នក ណា ដែល គ្មាន អ្នក នាំ ផ្លូវ អ្នក ត្រួត ពិនិត្យ ឬ អ្នក គ្រប់ គ្រង នោះ តែង ផ្តល់ សាច់ នៅ រដូវ ក្តៅ ហើយ ប្រមូល អាហារ នៅ រដូវ ច្រូត កាត់។ សុភាសិត ៦:៦ - ៨

អ្នក ណា ដែល ប្រមូល ផល នៅ រដូវ ក្តៅ នោះ ជា កូន ដែល មាន ប្រាជ្ញា តែ អ្នក ណា ដែល ដេក ក្នុង រដូវ ច្រូត កាត់ នោះ ជា កូន ដែល នាំ ឲ្យ ខ្មាស។ សុភាសិត 10:5

អ្នក ណា ភ្ជួរ រាស់ ដី នឹង ស្កប់ ចិត្ត នឹង នំប៉័ង តែ អ្នក ណា ដែល ដើរ តាម មនុស្ស ឥត ប្រយោជន៍ នោះ គ្មាន ប្រាជ្ញា ឡើយ។ សុភាសិត 12:11

អាហារ ជា ច្រើន ស្ថិត នៅ ក្នុង ចម្ការ របស់ ជន ក្រីក្រ ប៉ុន្តែ មាន អាហារ ដែល ត្រូវ បំផ្លាញ ចោល ដោយ ព្រោះ តែ ការ វិនិច្ឆ័យ។ សុភាសិត ១៣:២៣

កន្លែង ណា ដែល មិន មាន គោ កុន ក៏ ស្អាត៖ ប៉ុន្តែ ការ កើន ឡើង ច្រើន គឺ ដោយសារ កម្លាំង របស់ គោ។ សុភាសិត ១៤:៤

ជនខ្ជិលច្រអូស នឹងមិនភ្ជួររាស់ដោយហេតុត្រជាក់; ដូច្នេះ គាត់ នឹង ដើរ សុំ ទាន ក្នុង រដូវ ច្រូត កាត់ ហើយ គ្មាន អ្វី សោះ។ សុភាសិត 20:4

ខ្ញុំ ទៅ តាម ចំការ របស់ មនុស្ស ខ្ជិល ច្រអូស និង តាម ចំការ របស់ មនុស្ស ឥត ប្រាជ្ញា ហើយ មើល ចុះ វា ត្រូវ បាន ដុះ ពេញ ដោយ បន្លា ហើយ nettles បាន គ្រប មុខ វា ហើ យ ជញ្ជាំង ថ្ម របស់ វា ត្រូវ បាន បាក់ បែក។ ពេល នោះ ខ្ញុំ បាន ឃើញ ហើយ ពិចារណា យ៉ាង ល្អ៖ ខ្ញុំ មើល ទៅ ហើយ ទទួល ការ ណែនាំ។ ងងុយដេកបន្តិច ងងុយដេកបន្តិច ឱបដៃដេកបន្តិច។ ភាពក្រីក្ររបស់អ្នកនឹងមកដូចអ្នកធ្វើដំណើរ។ និងការចង់បានរបស់អ្នកជាបុរសប្រដាប់អាវុធ។ សុភាសិត 24:30-34

ចូរ ឧស្សាហ៍ ដឹង ពី ស្ថានភាព នៃ ហ្វូង ចៀម របស់ អ្នក ហើយ មើល ហ្វូង សត្វ របស់ អ្នក ឲ្យ បាន ល្អ។ ទ្រព្យ សម្បត្តិ មិន ស្ថិតស្ថេរ រហូត ត ទៅ ហើយ មកុដ នៅ ស្ថិតស្ថេរ គ្រ ប់ ជំនាន់ ឬ? ស្មៅ ដុះ ឡើង ហើយ ស្មៅ ខ្ចី ក៏ ដុះ ឡើង ហើយ ស្មៅ ដុះ ឡើង នៅ លើ ភ្នំ។ កូនចៀមគឺសម្រាប់សម្លៀកបំពាក់របស់អ្នក ហើយពពែគឺជាតម្លៃនៃវាល។ ហើយ ត្រូវ មាន ទឹកដោះ ពពែ គ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ ជា អាហារ របស់ អ្នក សម្រាប់ ជា អាហារ ក្នុង គ្រួសារ របស់ អ្នក និ ង សម្រាប់ ការ ថែទាំ កូន ស្រី របស់ អ្នក ។ សុភាសិត ២៧:២៣ - ២៧

អ្នក ណា ភ្ជួរ រាស់ ដី អ្នក នោះ នឹង មាន បាយ ច្រើន ប៉ុន្តែ អ្នក ណា ដែល ដើរ តាម មនុស្ស ឥត ប្រយោជន៍ នោះ នឹង មាន ភាព ក្រី ក្រ គ្រប់ គ្រាន់។ សុភាសិត 28:19

នាង បាន ពិចារណា លើ ចម្ការ មួយ ហើយ ទិញ វា ទៅ នាង បាន ដាំ ចំការ មួយ ដោ យ ដៃ នាង។ សុភាសិត ៣១:១៦

ម្យ៉ាង ទៀត ផល ចំណេញ របស់ ផែនដី គឺ សម្រាប់ ទាំង អស់ គ្នា៖ ស្ដេច ផ្ទាល់ ត្រូវ បាន បម្រើ ដោយ វាល។ សាស្ដា 5:9

ការងារ ទាំង អស់ របស់ មនុស្ស គឺ សម្រាប់ មាត់ របស់ គាត់ ប៉ុន្តែ ចំណង់ អាហារ មិន ទា ន់ ពេញ ទេ។ សាស្ដា ៦:៧

អ្នក ណា ដែល មើល ខ្យល់ មិន ត្រូវ សាប ព្រោះ ឡើយ។ ហើយអ្នកណាដែលចាត់ទុកពពកនឹងមិនច្រូតកាត់ឡើយ។ នៅពេលព្រឹកសាបព្រួសគ្រាប់ពូជរបស់អ្នក ហើយនៅពេលល្ងាចកុំកាន់ដៃអ្នកឡើយ ព្រោះអ្នកមិនដឹងថាតើនឹងរីកចម្រើន ឬយ៉ាងនេះ ឬថាតើវាទាំងពីរនឹងល្អដូចគ្នាឬអត់។ សាស្ដា ១១:៤, ៦

ហោរា

ត្រចៀក នឹង ឮ ពាក្យ មួយ ឃ្លា ពី ក្រោយ អ្នក ថា នេះ ជា ផ្លូវ ចូរ ដើរ ក្នុង ផ្លូវ នោះ ពេ ល ឯង បែរ ទៅ ស្ដាំ ដៃ ហើយ បែរ ទៅ ឆ្វេង។ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ធ្វើ ឲ្យ ការ ស្រោប រូប ចម្លាក់ ប្រាក់ និង គ្រឿង លម្អ រូប ចម្លាក់ មាស របស់ អ្នក ត្រូវ ធ្វើ ឲ្យ សៅហ្មង ដែរ។ ត្រូវ បោះ ចោល ដូច ជា ក្រណាត់ មាន រដូវ។ អ្នក ត្រូវ និយាយ ទៅ កាន់ វា ថា ចូរ អ្ន ក ទៅ ទី នោះ។ ពេល នោះ គាត់ នឹង ផ្ដល់ ភ្លៀង ដល់ ពូជ អ្នក ដើម្បី ឲ្យ អ្នក សាប ព្រោះ ដី។ និង នំប៉័ង ដែល មាន ដុះ លើ ផែនដី នោះ នឹង មាន ខ្លាញ់ ច្រើន ហើយ នៅ ថ្ងៃ នោះ ហ្វូង សត្វ របស់ អ្នក នឹង ស៊ី នៅ វាល ស្មៅ ធំៗ។ គោ និង លា ក្មេង ដែល នៅ ត្រចៀក ដី នឹង ស៊ី ស្មៅ ស្អាត ដែល បាន ច្រូត ដោយ ប៉ែល និង កង្ហារ។ អេសាយ ៣០:២១-២៤

អ្នក រាល់ គ្នា ដែល សាប ព្រោះ នៅ ក្បែរ ទឹក ទាំង អស់នោះ មាន ពរ ហើយដែល បញ្ជូន ជើង គោ និង លា។ អេសាយ ៣២:២០

ហើយ ដី ដែល ក្រៀម ក្រំ នឹង ក្លាយ ទៅ ជា អាង ទឹកហើយ ដី ដែល ស្រេក ទឹកក៏ នឹង ក្លាយ ទៅ ជា ទី ជម្រក របស់ សត្វ នាគដែល នីមួយៗ នឹង មាន ស្មៅ ដុះ ត្រែង។ អេសាយ ៣៥:៧

ហេតុ អ្វី បាន ជា អ្នក រាល់ គ្នា ចំណាយ ប្រាក់ ដើម្បី របស់ ដែល មិន មែន ជា នំបុ័ង? និងការងាររបស់អ្នកដើម្បីអ្វីដែលមិនពេញចិត្ត? ចូរ ស្តាប់ ខ្ញុំ ដោយ ឧស្សាហ៍ហើយ បរិភោគ របស់ ដែល ល្អហើយ សូម ឲ្យ ព្រលឹង អ្នក បាន រីករាយ ដោយ ភាព ធាត់។ អេសាយ ៥៥:២

ព្រោះថាភ្លៀងធ្លាក់មក ព្រិលធ្លាក់ពីលើមេឃ ហើយមិនត្រឡប់មកទីនេះវិញទេ គឺស្រោចផែនដី ហើយបង្កើតជាពន្លក ដើម្បីឱ្យវាផ្តល់គ្រាប់ពូជដល់អ្នកសាបព្រោះ និងនំបុ័ងដល់អ្នកបរិភោគ។ ដូច្នេះ ពាក្យរបស់ខ្ញុំនឹងចេញពីមាត់ខ្ញុំ វាមិនត្រឡប់មកខ្ញុំវិញជាមោឃៈឡើយ ប៉ុន្តែវានឹងសម្រេចបានតាមអ្វីដែលខ្ញុំពេញចិត្ត។ អេសាយ ៥៥:១០-១១

ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ ជនជាតិ យូដានិង ក្រុង យេរូសាឡឹម ថា៖ «ចូរ រំលំ ដី ស្រែ របស់ អ្នក ចោលកុំ សាប ព្រោះ ក្នុង បន្លា។ យេរេមា ៤:៣

ព្រះអម្ចាស់ មាន ព្រះបន្ទូល មក ខ្ញុំ ម្តង ទៀត ថាកូន មនុស្ស អើយកាល ណា ស្រុក ប្រព្រឹត្ត អំពើ បាប មក លើ ខ្ញុំដោយ ធ្វើ បាប យ៉ាង ខ្លាំងនោះ អញ នឹង លាត ដៃ ទៅ លើ វាហើយ នឹង បំបែក ដំបង នំបុ័ងហើយ នឹង ធ្វើ ឲ្យ មាន ទុរ្ភិក្ស មក លើ វាហើយ នឹង កាត់ ផ្តាច់ មនុស្សនិង សត្វ ចេញ ពី វា អេសេគាល ១៤:១២-១៣

វា ត្រូវ បាន គេ ដាំ នៅ ក្នុង ដី ដ៏ ល្អ មួយ ដោយ ទឹក ដ៏ ធំ ដើម្បី ឱ្យ វា អាច បង្កើត មែក និង ដើម្បី ឱ្យ វា អាច បង្កើត ផល ដើម្បី ឱ្យ វា អាច ជា វល្លិ ល្អ ។អេសេគាល ១៧:៨

ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង រស់ នៅ ក្នុង ទឹក ដី ដែល យើង បាន ប្រគល់ ឲ្យ បុព្វបុរស របស់ អ្នក រាល់ គ្នា។ហើយ អ្នក រាល់ គ្នា នឹង ធ្វើ ជា រាស្ត្រ របស់ យើងហើយ យើង នឹង ធ្វើ ជា ព្រះ របស់ អ្នក។យើង ក៏ នឹង សង្គ្រោះ អ្នក ពី ភាព ស្មោកគ្រោក ទាំង ប៉ុន្មាន របស់ អ្នក ដែរហើយ ខ្ញុំ នឹង អង្វរ រក គ្រាប់ ធញ្ញជាតិហើយ នឹង បង្កើន វាហើយ កុំ ឲ្យ មាន ទុរ្ភិក្ស មក លើ អ្នក ឡើយ។ហើយ យើង នឹង បង្កើន ផល នៃ ដើម ឈើនិង ការ កើន ឡើង នៃ ស្រែដើម្បី កុំ ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា ទទួល បាន ការ តិះដៀល ពី ទុរ្ភិក្ស ក្នុង ចំណោម សាសន៍ ដទៃ ទៀត ឡើយ។ពេល នោះអ្នក រាល់ គ្នា នឹង នឹក ចាំ ពី មាគ៌ា អាក្រក់ របស់ ខ្លួននិង អំពើ អាក្រក់ របស់ អ្នកហើយ នឹង បន្ទាប បន្ថោក ខ្លួន ឯង ចំពោះ អំពើ ទុច្ចរិតនិង អំពើ គួរ ស្អប់ ខ្ពើម របស់ អ្នក។អេសេគាល ៣៦:២៨ - ៣១

ចូរសាបព្រោះក្នុងសេចក្ដីសុចរិត ចូរច្រូតកាត់ដោយសេចក្ដីមេត្តាករុណា។ ចូរ បំបែក ដី ទំនាប របស់ អ្នក ចេញដ្បិត ដល់ ពេល ត្រូវ ស្វែង រក ព្រះអម្ចាស់រហូត ដល់ ទ្រង់ យាង មកហើយ បង្អុរ សេចក្តី សុចរិត មក លើ អ្នក។ហូសេ ១០:១២

ហើយ យើង ក៏ បាន ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា សម្អាត ធ្មេញ នៅ គ្រប់ ក្រុង របស់ អ្នក ហើយ
ចង់ បាន អាហារ នៅ គ្រប់ ទីកន្លែង របស់ អ្នក ប៉ុន្តែ អ្នក រាល់ គ្នា មិន បាន ត្រឡប់ ម
ក ឯ ខ្ញុំ វិញ ទេ នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះអម្ចាស់។ ហើយ ខ្ញុំ ក៏ បាន ទប់ ភ្លៀង ពី
អ្នក រាល់ គ្នា ដែរ នៅ ពេល ដែល នៅ សល់ បី ខែ ទៀត ដល់ រដូវ ច្រូត កាត់ ហើយ
ខ្ញុំ បាន បង្អុរ ភ្លៀង មក លើ ទីក្រុង មួយ ហើយ មិន ឲ្យ ភ្លៀង មក លើ ក្រុង មួយ ទៀ
ត ទេ មួយ ដុំ ត្រូវ ភ្លៀង ហើយ ដុំ ដែល ភ្លៀង មិន រសាយ ទេ។ ដូច្នេះ ទីក្រុង ពីរ ឬ បី បា
ន វង្វេង ទៅ ទីក្រុង មួយ ដើម្បី ផឹក ទឹក ។ ប៉ុន្តែ ពួក គេ មិន បាន ឆ្អែត ទេ តែ អ្នក រា
ល់ គ្នា មិន បាន ត្រឡប់ មក ឯ ខ្ញុំ វិញ ទេ នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះអម្ចាស់។ យើង
បាន វាយ អ្នក រាល់ គ្នា ដោយ ការ បំផ្ទុះ និង ជំងឺ ផ្សិត៖ កាល ណា ចម្ការ និង ចម្ការ ទំពាំ
ងបាយជូរ របស់ អ្នក ដើម ឧទុម្ពរ និង ដើម អូលីវ របស់ អ្នក កើន ឡើង នោះ ដង្កូវ នាង ក៏
លេប វា ទៅ តែ អ្នក រាល់ គ្នា មិន បាន ត្រឡប់ មក ឯ ខ្ញុំ វិញ ទេ។ យើង បាន ចាត់
អ្នក រាល់ គ្នា នូវ ជំងឺ រាតត្បាត តាម របៀប ស្រុក អេស៊ីប។ យើង បាន សម្លាប់ យុវជន រប
ស់ អ្នក ដោយ ដាវ ហើយ បាន យក សេះ របស់ អ្នក ទៅ បាត់។ យើង បាន ធ្វើ ឲ្យ ក្លិ
ន នៃ ជំរំ របស់ អ្នក ឡើង ដល់ រន្ធ ច្រមុះ របស់ អ្នក ប៉ុន្តែ អ្នក រាល់ គ្នា មិន បាន ត្រ
ឡប់ មក រក ខ្ញុំ វិញ ទេ នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះអម្ចាស់។ អេម៉ុស ៤:៦ - ១០

ទោះ ដើម ឧទុម្ពរ មិន ចេញ ផ្កា ក៏ មិន មាន ផ្លែ នៅ ក្នុង ចម្ការ ដែរ។ ការងារ របស់ ដើ
ម អូលីវ នឹង ត្រូវ បរាជ័យ ហើយ ស្រែ ចម្ការ ក៏ គ្មាន សាច់ ដែរ។ ហ្វូង ចៀម នឹង ត្រូវ កា
ត់ ចេញ ពី ហ្វូង ហើយ នឹង គ្មាន ហ្វូង នៅ ក្នុង ក្រោល ឡើយ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ នឹង អរ សប្បា
យ ក្នុង ព្រះ យេហូវ៉ា ខ្ញុំ នឹង រីក រាយ ក្នុង ព្រះ នៃ ការ សង្គ្រោះ របស់ ខ្ញុំ។ ហាបាគុក
៣:១៧ - ១៨

ដល់ ពេល ហើយ ដែល អ្នក រាល់ គ្នា ស្នាក់ នៅ ក្នុង ផ្ទះ ឥដ្ឋ របស់ អ្នក ហើយ ផ្ទះ
នេះ ត្រូវ ខ្ទះខ្ទាយ ហើយ? ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលមានព្រះបន្ទូលថា ពិចារណាផ្លូវរបស់អ្នក។ អ្ន
ក រាល់ គ្នា បាន សាប ព្រោះ ច្រើន ហើយ បាន តិច។ អ្នក រាល់ គ្នា បរិភោគ ប៉ុន្តែ មិន គ្រ
ប់ គ្រាន់។ អ្នក រាល់ គ្នា ពិសា តែ អ្នក រាល់ គ្នា មិន បាន ពិសា សោះ។ អ្នក រាល់ គ្នា ស្លៀ
ក ពាក់ តែ គ្មាន អ្នក កក់ ក្ដៅ ទេ។ អ្នក ណា ដែល ទទួល បាន ប្រាក់ ឈ្នួល នោះ នឹ
ង ទទួល បាន ប្រាក់ ឈ្នួល ដើម្បី ដាក់ ក្នុង ថង់ ដែល មាន រន្ធ។ ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូល
មានព្រះបន្ទូលថា ពិចារណាផ្លូវរបស់អ្នក។ ហាកាយ ១:៤ - ៧

ដ្បិត ពូជ នោះ នឹង បាន ចម្រើន។ ដើមទំពាំងបាយជូរនឹងផ្ដល់ផលផ្លែ ហើយដីនឹងធ្វើអោយនាងកើនឡើង
ហើយផ្ទៃមេឃនឹងផ្ដល់ទឹកសន្សើម។ យើង នឹង ធ្វើ ឲ្យ ប្រជាជន ដែល នៅ សេសសល់ នេះ ទទួល
បាន របស់ ទាំង អស់ នេះ។ សាការី ៨:១២

ចូរ យក ដង្វាយ មួយ ភាគ ដប់ ទាំង អស់ ទៅ ក្នុង ឃ្លាំង ដើម្បី ឲ្យ មាន សាច់ នៅ ក្នុ
ង ផ្ទះ របស់ ខ្ញុំ ហើយ បញ្ជាក់ ប្រាប់ ខ្ញុំ ឥឡូវ នេះ បើ សិន ជា ខ្ញុំ មិន បើក បង្អួច ស្ថាន
សួគ៌ ឲ្យ អ្នក ហើយ ចាក់ ពរ ឲ្យ អ្នក ទេ នោះ នឹង មិន មាន កន្លែង គ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ ទ
ទួល វា ឡើយ។ យើង នឹង ស្ដី បន្ទោស អ្នក ដែល ស៊ី ដោយ ប្រយោជន៍ អ្នក ហើយ គាត់
នឹង មិន បំផ្លាញ ផល នៃ ដី របស់ អ្នក ឡើយ។ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ពិភព ទាំង មូល មាន
ព្រះបន្ទូល ថា ដើម ទំពាំងបាយជូរ របស់ អ្នក នឹង មិន បោះ ផ្លែ មុន ពេល វេលា នៅ វា
ល ស្រែ ឡើយ។ ប្រជាជាតិ ទាំង អស់ នឹង ហៅ អ្នក ថា មាន ពរ ដ្បិត អ្នក រាល់ គ្នា នឹ

មិន ស្អប់ ការ នឿយ ហត់ ឬ ការ ប្រកប របរ ចិញ្ចឹម ជីវិត ដែល ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត បាន តែងតាំង។ សារ៉ាច ៧:១៥

ង ទៅ ជា ស្រុក ដ៏ រីករាយ នេះ ជា ព្រះបន្ទូល របស់ ព្រះ យេហូវ៉ា នៃ ពិភព ទាំង មូល។ ម៉ាឡាគី 3:10-12

ដំណឹងល្អ

ព្រះអង្គ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ កាន់ សិស្ស ថា៖ «ចំរូត ពិត ជា មាន ច្រើន ណាស់ ប៉ុន្តែ អ្នក ធ្វើ ការ មាន តិច ណាស់»។ ដូច្នេះ ចូរ អធិស្ឋាន ដល់ ព្រះអម្ចាស់ នៃ ការ ច្រូត កាត់ ឲ្យ ទ្រង់ ចាត់ កម្មករ ឲ្យ ចូល ច្រូត វិញ។ ម៉ាថាយ ៩:៣៧-៣៨

ព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលជាពាក្យប្រស្នាជាច្រើនប្រាប់ពួកគេថា៖ «មើល៍ មានអ្នកព្រោះគ្រាប់ពូជម្នាក់ចេញទៅសាបព្រោះ។ ពេលសាបព្រោះគ្រាប់ពូជខ្លះធ្លាក់តាមចិញ្ចើមផ្លូវ ហើយសត្វស្លាបក៏មកលេបត្របាក់វា ខ្លះធ្លាក់លើថ្ម កន្លែងដែលមានដីមិនច្រើន ស្រាប់តែដុះឡើង ព្រោះគ្មានដីជ្រៅ លុះព្រះអាទិត្យរះឡើង ឆេះអស់។ ហើយ ដោយ សារ តែ ពួក គេ គ្មាន ឫស ពួក គេ ក៏ ក្រៀម ស្វិត ទៅ។ ហើយ ខ្លះ ធ្លាក់ ទៅ ក្នុង បន្លា។ បន្លា ក៏ ដុះ ឡើង ទ្រុឌទ្រោម តែ ខ្លះ ទៀត ធ្លាក់ ចូល ដី ល្អ ហើយ បង្កើត ផល ខ្លះ មួយ រយ ខ្លះ ហុកសិប ខ្លះ សាមសិប ដង។ អ្នក ណា មាន ត្រចៀក សម្រាប់ ស្តាប់ ចូរ ឲ្យ អ្នក នោះ ស្តាប់ ចុះ។ ម៉ាថាយ ១៣:៣-៩

ប្រស្នាមួយទៀត ទ្រង់មានបន្ទូលប្រាប់គេថា នគរស្ថានសួគ៌ប្រៀបបាននឹងគ្រាប់ម៉ដ្ឋ ដែលបុរសម្នាក់បានយក ហើយសាបព្រោះក្នុងចំការ នោះពិតជាគ្រាប់ពូជតិចបំផុត ប៉ុន្តែកាលណាវាដុះលូតលាស់ធំជាងគេ ហើយក្លាយជាដើមឈើ ដូច្នេះសត្វបក្សីនៃអាកាសមកអាស្រ័យនៅមែករបស់វា។ ម៉ាថាយ ១៣:៣១ - ៣២

ដូច្នេះ លោក មាន ប្រសាសន៍ ទៅ ពួក គេ ថា៖ «ចំរូត ពិត ជា ច្រើន ណាស់ ប៉ុន្តែ អ្នក ធ្វើ ការ មាន តិច ណាស់ ដូច្នេះ ចូរ អធិស្ឋាន ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ នៃ ការ ច្រូត កាត់ ឲ្យ ទ្រង់ ចាត់ អ្នក ច្រូត មក ក្នុង ច្រូត វិញ។ លូកា ១០:២

ព្រះអង្គ មាន ព្រះបន្ទូល ជា ប្រស្នា នេះ ដែរ។ មាន បុរស ម្នាក់ មាន ដើម ឧទុម្ពរ មួយ ដើម ដាំ នៅ ក្នុង ចម្ការ របស់ គាត់។ គាត់បានមករកផ្លែឈើនៅទីនោះ តែរកមិនឃើញសោះ។ បន្ទាប់មក គាត់និយាយទៅកាន់អ្នកស្ទៀកពាក់ចំការរបស់គាត់ថា មើលចុះ បីឆ្នាំមកនេះ ខ្ញុំមករកផ្លែនៅលើដើមឧទុម្ពរនេះ តែរកមិនឃើញទេ។ ហេតុអ្វីបានជាវាបាក់ដី? គាត់ឆ្លើយទៅគាត់ថា៖ «លោកម្ចាស់ សូមទុកវាតែម្នាក់ឯងនៅឆ្នាំនេះផង ដរាបណាខ្ញុំជីកវា ហើយដាក់លាមកចុះ បើវាបង្កើតផលល្អ បើមិនអញ្ចឹងទេ ចាំកាប់វាចុះ។ លូកា ១៣:៦-៩

កុំ ប្រាប់ ថា នៅ សល់ បួន ខែ ទៀត ដល់ ច្រូត ហើយ? មើល ចុះ ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក ថា ចូរ ងើប ភ្នែក ឡើង ហើយ មើល ទៅ លើ វាល។ ព្រោះ វា មាន ពណ៌ ស ល្មម នឹង ច្រូត បាន ហើយ។ អ្នក ច្រូត ក៏ ទទួល ប្រាក់ ឈ្នួល ហើយ ប្រមូល ផល ជា ជីវិត ដ៏ នៅ អស់កល្ប ជានិច្ច ដើម្បី ឲ្យ អ្នក ដែល សាប ព្រោះ និង អ្នក ច្រូត បាន អរ សប្បាយ ជា មួយ គ្នា។ យ៉ូហាន ៤:៣៥-៣៦

ខ្ញុំ ប្រាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ជា ប្រាកដ ថា បើ ស្រូវ សាលី ធ្លាក់ ដល់ ដី ងាប់ វា នៅ តែ ម្នាក់ ឯង ប៉ុន្តែ បើ វា ងាប់ វា នឹង បង្កើត ផល ច្រើន។ យ៉ូហាន ១២:២៤

ពេល មក ដល់ ដី ភ្លាម គេ ឃើញ ភ្លើង ឆេះ នៅ ទី នោះ ហើយ ត្រី ដាក់ នៅ ទី នោះ និង នំប៉័ង។ ព្រះយេស៊ូ មាន ព្រះបន្ទូល ទៅ គេ ថា៖ «ចូរ យក ត្រី ដែល អ្នក ចាប់ បាន ឥឡូវ នេះ មក»។ យ៉ូហាន ២១:៩ - ១០

យ៉ាង ណា ក៏ ដោយ គាត់ មិន បាន ទុក ខ្លួន គាត់ ដោយ គ្មាន សាក្សី ទេ ដោយ គាត់ បាន ធ្វើ អំពើ ល្អ ហើយ បាន ប្រទាន ភ្លៀង ធ្លាក់ ពី ស្ថានសួគ៌ និង រដូវ ផ្លែ ផ្កា មក បំពេញ ចិត្ត យើង ដោយ អាហារ និង អំណរ។ កិច្ចការ ១៤:១៧

សំបុត្រ

ប៉ុន្តែ ខ្ញុំ និយាយ នេះ ថា អ្នក ណា ដែល សាប ព្រោះ តិច ក៏ ច្រូត បាន តិច ដែរ។ ហើយអ្នកណាដែលសាបព្រោះដោយបរិបូណ៌ ក៏នឹងច្រូតបានយ៉ាងបរិបូណ៌ដែរ។ កូរិនថូសទី២ ៩:៦

ហើយព្រះជាម្ចាស់អាចធ្វើអោយព្រះគុណទាំងអស់មានបរិបូរណ៌ចំពោះអ្នក; សូមឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានគ្រប់លក្ខណ៍ក្នុងគ្រប់ការទាំងអស់ ចូរបរិបូរក្នុងកិច្ចល្អទាំងអស់ (ដូចមានចែងទុកមកថា ទ្រង់បានបែកខ្ញែកទៅក្រៅប្រទេស ទ្រង់បានប្រទានដល់ជនក្រីក្រៈ សេចក្ដីសុចរិតរបស់ទ្រង់នៅស្ថិតស្ថេរអស់កល្បជានិច្ច។ យើងអរព្រះគុណព្រះជាម្ចាស់។ កូរិនថូសទី២ ៩:៨-១១

ហើយ កុំ ឲ្យ យើង នឿយហត់ នឹង ការ ធ្វើ ល្អ ឡើយ ដ្បិត នៅ រដូវ កាល នោះ យើង នឹង ច្រូត បាន បើ យើង មិន ដួល។ កាឡាទី ៦:៩

សូម្បី តែ ពេល យើង នៅ ជា មួយ អ្នក រាល់ គ្នា យើង បាន បង្គាប់ អ្នក រាល់ គ្នា ថា បើ អ្នក ណា មិន ធ្វើ ការ ក៏ មិន ត្រូវ បរិភោគ ដែរ។ ថែស្សាឡូនីចទី២ ៣:១០

អាប៉ូគ្រីហ្វា

ដូចកសិករបានសាបព្រោះគ្រាប់ពូជច្រើនលើដី ហើយដាំដើមឈើជាច្រើន ប៉ុន្តែរបស់ដែលសាបព្រោះល្អក្នុងរដូវរបស់គាត់មិនរលត់ទេ ហើយអ្វីៗដែលដាំក៏មិនចាក់ឫសដែរ។ ពួកគេទាំងអស់នឹងមិនត្រូវបានរក្សាទុកទេ។ ២ អេស្រ្តាស ៨:៤១

ពូជ អ្នក ស្រែ ត្រូវ វិនាស ទៅ ចុះ បើ មិន ឡើង ហើយ មិន ទទួល ភ្លៀង តាម រដូវ កាល កំណត់។ ឬ បើ មាន ភ្លៀង ធ្លាក់ ខ្លាំង ពេក ហើយ ពុក រលួយ សូម្បី តែ មនុស្ស ក៏ វិនាស ដែរ ដែល បង្កើត ឡើង ដោយ ដៃ ហើយ ហៅ ថា រូប ខ្លួន ឯង ពី ព្រោះ អ្នក ដូច គាត់ ព្រោះ អ្នក បាន បង្កើត គ្រប់ យ៉ាង ហើយ ប្រដូច គាត់ នឹង ពូជ អ្នក ស្រែ។ ២ Esdras ៨:៤៣-៤៤

គាត់ ឆ្លើយ មក ខ្ញុំ ថា៖ «ដូច ជា ចម្ការ ក៏ ដូច ជា ពូជ ដែរ។ ផ្កាមានពណ៌ដូចផ្កា។ ដូចជាកម្មករ គឺ ការងារក៏ដូច្នោះដែរ។ រីឯ អ្នក ស្រែ វិញ ក៏ ដូច ជា ខ្លួន ឯង នោះ ក៏ ដូច ជា អ្នក ចិញ្ចឹម ដែរ ដ្បិត ដល់ សម័យ លោកីយ៍ ហើយ។ ២ អេស្រ្តាស ៩:១៧

...ព្រោះ ការ ឆ្មើងឆ្មៃ គឺ ជា សេចក្តី ហិនវិនាស និង បញ្ហា ជា ច្រើន ហើយ ភាព ទុច្ចរិត គឺ ជា ការ ពុក រលួយ និង ការ ចង់ បាន ដ៏ ធំ។ តូប៊ីត ៤:១៣

ដូច្នេះ យុវជន នោះ បាន ធ្វើ ដូច ទេវតា បង្គាប់។ កាល គេ អាំង ត្រី ហើយ ក៏ បាន ស៊ី ដែរ រួច អ្នក ទាំង ពីរ ក៏ បន្ត ដំណើរ ទៅ ដល់ ជិត ក្រុង Ecbatane។ តូប៊ីត ៦:៥

ហើយ មាន ពរ ហើយ មហាសេដ្ឋី ដែល ដៃ គាត់ មិន បាន ប្រព្រឹត្ត អំពើ ទុច្ចរិត ហើយ មិន នឹក ស្មាន ដល់ អំពើ ទុច្ចរិត ទាស់ នឹង ព្រះ ឡើយ ដ្បិត នឹង បាន ប្រទាន អំណោយ ដ៏ ពិសេស នៃ សេចក្ដី ជំនឿ ដល់ គាត់ ហើយ ជា មរតក នៅ ក្នុង ព្រះ វិហារ នៃ ព្រះ អម្ចាស់ ដែល អាច ទទួល យក បាន ជាង ក្នុង គំនិត របស់ គាត់។ ប្រាជ្ញាសាឡូម៉ូន 3:14

មិន ស្អប់ ការ នឿយ ហត់ ឬ ការ ប្រកប របរ ចិញ្ចឹម ជីវិត ដែល ព្រះ ដ៏ ខ្ពង់ ខ្ពស់ បំផុត បាន តែងតាំង។ សារ៉ាច ៧:១៥

អ្នក ណា ភ្ជួរ រាស់ ដី នឹង កើន ឡើង ហើយ អ្នក ណា ដែល ពេញ ចិត្ត មនុស្ស ធំ នឹង បាន លើក លែង ទោស ពី អំពើ ទុច្ចរិត។ សារ៉ាច ២០:២៨

ពេល ណា អ្នក បាន ផល ផល គ្រប់ ទី កន្លែង ហើយ ចូរ សាប ព្រោះ ពូជ ឯង ដោយ ទុក ចិត្ត នឹង ទ្រព្យ សម្បត្តិ របស់ អ្នក។ សារ៉ាច ២៦:២០

បន្ទាប់ មក ពួក គេ បាន ភ្ជួរ រាស់ ដី ដោយ សុខសាន្ត ហើយ ផែនដី ក៏ ផ្ដល់ ផល ដល់ នាង ហើយ ដើម ឈើ នៅ តាម ចម្ការ ក៏ មាន ផ្លែ ដែរ។ ១ ម៉ាកាប៊ី ១៤:៨

សៀវភៅអេដែនដែលភ្លេច

ដូច្នេះ ប្រជាជន ត្រូវ លះបង់ ខ្លួន ក្នុង វិស័យ កសិកម្ម និង ការ ដាំដុះ ដី ដែល តាម មធ្យោបាយ នេះ ពួកគេ អាច នឹង មាន ការ ផ្គត់ផ្គង់ ដំណាំ ដ៏ ច្រើន សន្ធឹកសន្ធាប់។ ដោយវិធីនេះ ការដាំដុះដំណាំគ្រប់ប្រភេទត្រូវបានបន្ត ហើយការច្រូតកាត់យ៉ាងបរិបូរណ៍នៅក្នុងដីទាំងមូល។ សំបុត្ររបស់អារីស្ដា ៥:៩-១០

ប្រជាជន តាម ប្រទេស ដោយ ធ្វើ ចំណាក ស្រុក ពី ស្រុក ជនបទ មក តាំង ទី លំនៅ ក្នុង ទីក្រុង នាំ ឱ្យ កសិកម្ម ខូច ឈ្មោះ ដូច្នេះ ហើយ ដើម្បី រារាំង មិន ឱ្យ ពួក គេ មក តាំង ទី លំនៅ ក្នុង ទីក្រុង ស្ដេច បាន ចេញ បញ្ជា មិន ឱ្យ ស្នាក់ នៅ ក្នុង នោះ លើស ពី ម្ភៃ ថ្ងៃ។ សំបុត្ររបស់អារីស្ដា ៥:១៣

ដូច្នេះ កូនៗអើយ ចូរកុំយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះភាពស្រស់ស្អាតរបស់នារី ឬកុំគិតទៅលើកិច្ចការរបស់គេ។ ប៉ុន្តែ ចូរ ដើរ ក្នុង ចិត្ត នៅ លីវ ដោយ កោត ខ្លាច ដល់ ព្រះអម្ចាស់ ហើយ ចំណាយ លើ ការ ប្រព្រឹត្ត ល្អ នឹង ការ សិក្សា និង ហ្វូង ចៀម របស់ អ្នក រហូត ដល់ ព្រះអម្ចាស់ ប្រទាន ភរិយា មួយ ដល់ អ្នក ដែល ទ្រង់ សព្វ ព្រះទ័យ ដើម្បី កុំ ឲ្យ អ្នក រាល់ គ្នា រង ទុក្ខ ដូច ខ្ញុំ ដែរ។ គម្ពីរសញ្ញារូបេន 2:1

ចូរ ឱន ចុះ ចំពោះ ការ ធ្វើ ស្រែ ចម្ការ ហើយ នឿយ ហត់ ក្នុង ការ ធ្វើ ស្រែ ចម្ការ គ្រប់ បែប យ៉ាង ថ្វាយ អំណោយ ដល់ ព្រះ អម្ចាស់ ដោយ អរ ព្រះគុណ។ ដ្បិត ដោយ ផល ដំបូង នៃ ផែនដី ព្រះអម្ចាស់ នឹង ប្រទាន ពរ អ្នក ដូច ជា ទ្រង់ បាន ប្រទាន ពរ ដល់ ពួក បរិ

សុទ្ធ ទាំង អស់ តាំង ពី អេបិល រហូត ដល់ ឥឡូវ នេះ។ ពី ព្រោះ គ្មាន ចំណែក ឯ ទៀត ដល់ អ្នក ទេ ក្រៅ ពី ភាព ធាត់ នៃ ផែនដី ដែល ផល ដែល ត្រូវ បាន ចិញ្ចឹម ដោយ ការ នឿយ ហត់។ ពី ព្រោះ យ៉ាកុប ជា បិតា របស់ យើង បាន ប្រទាន ពរ ដល់ ខ្ញុំ ដោយ ពរជ័យ នៃ ផែនដី និង ពី ផល ដំបូង។ គម្ពីរសញ្ញាអ៊ីសាខារ ១:៣៩-៤២

ខ្ញុំ ជា អ្នក ដំបូង ដែល ធ្វើ ទូក ទៅ លើ សមុទ្រ ដ្បិត ព្រះអម្ចាស់ បាន ប្រទាន ដល់ ខ្ញុំ នូវ ការ យល់ ដឹង និង ប្រាជ្ញា នៅ ទីនោះ។ ហើយ ខ្ញុំ ក៏ ទម្លាក់ ឈ្នួត មួយ ពី ក្រោយ វា ហើយ ខ្ញុំ បាន លើក សំពៅ លើ ឈើ ត្រង់ មួយ ទៀត នៅ កណ្ដាល។ ហើយ ខ្ញុំ ក៏ ចុះ សំពៅ តាម ច្រាំង សមុទ្រ ចាប់ ត្រី តាម ផ្ទះ ឪពុក ខ្ញុំ រហូត ដល់ យើង មក ដល់ ស្រុក អេស៊ីប។ ហើយតាមរយៈការអាណិតអាសូរខ្ញុំបានចែករំលែកការចាប់របស់ខ្ញុំជាមួយមនុស្សចម្លែកទាំងអស់។ ហើយ បើ បុរស ម្នាក់ ជា ជនបរទេស ឬ ឈឺ ឬ ចាស់ ទុំ ខ្ញុំ បាន ស្ងោរ ត្រី ហើយ ស្លៀកពាក់ ឲ្យ បាន ស្អាត ហើយ ថ្វាយ ដល់ មនុស្ស គ្រប់ រូប តាម ការ ត្រូវការ ដោយ សោកស្ដាយ និង មាន ចិត្ត អាណិត អាសូរ ដល់ ពួក គេ។ ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់ ក៏ បាន បំពេញ ចិត្ត ខ្ញុំ ដោយ មាន ត្រី ជា បរិបូរ ពេល ចាប់ ត្រី។ ដ្បិត អ្នក ណា ដែល រួម ចំណែក ជាមួយ អ្នក ជិត ខាង នោះ នឹង ទទួល បាន ច្រើន ពី ព្រះ អម្ចាស់។ ខ្ញុំ ចាប់ ត្រី បាន ប្រាំ ឆ្នាំ ហើយ បាន ប្រគល់ ឲ្យ មនុស្ស គ្រប់ រូប ដែល ខ្ញុំ បាន ឃើញ ហើយ គ្រប់ គ្រាន់ សម្រាប់ គ្រួសារ ឪពុក ខ្ញុំ។ ហើយ នៅ រដូវ ក្ដៅ ខ្ញុំ ចាប់ បាន ត្រី ហើយ ក្នុង រដូវរងា ខ្ញុំ បាន ចិញ្ចឹម ចៀម ជាមួយ បងប្អូន របស់ ខ្ញុំ។ គម្ពីរសញ្ញាសាប់យូឡូន ២:៦-១៣